

mine Udtalelser laa et Frieri, kommer man uvilkaarligt til at mindes den falmende Skønhed, der ikke kom med i det første Opbud, men alligevel stadig bevarede Troen paa, at hun ogsaa en Gang vilde komme ind i Ægteskabet. Der skal ikke meget til i saadanne Tilfælde. En lille Haandbevægelse, en lille Gestus, og vedkommende tror straks, at der er Tale om et Frieri. Men saadant noget ligger ikke i mine Udtalelser, det vil enhver kunne overbevise sig om ved at gennemlæse, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Naar jeg særlig havde et lille Afsnit til det radikale Venstre, var det naturligvis ud fra den Betragtning, at jeg vilde sige dem Sandheden, fordi man tidt inden for et enkelt Parti kan være noget forblindet og ikke rigtig kan se, hvad de har at gøre i den paagældende Situation, og jeg tror — men Tiden vil vise det —, at det bliver maaske værst for det radikale Venstre fremdeles at gøre som hidtil. Man havde ogsaa ved at høre det ærede Medlem Hr. Rode et Indtryk af, at det var Mening, at man stadig vilde gaa i Leding sammen med det socialdemokratiske Parti. Jeg mener, at mine Udtalelser har bidraget til at skaffe nogen Klarhed desangaaende, og det er jeg meget glad ved, for det er altid rart, om vi i det politiske Liv saa nogenlunde ved, hvor vi har hinanden.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte en absolut Ros af det radikalsocialistiske Regimente, som omgaaende blev besvaret af det ærede Medlem Hr. Rode, af hvem man fik at vide, at det fremdeles var hans og hans Partis Agt at vandre videre Side om Side med Socialdemokraterne. Vi fik at vide af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at den radikale Regering havde frelst os baade fra det ene og det andet. Vælgerne har haft en noget anden Opfattelse, og de ser jo noget mere umiddelbart paa det Forhold. Jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at de lange permanente Rigsdagssamlinger i nogen Grad sløver vor Opfattelse. Som sagt, det ærede Medlem Hr. Rode gav omgaaende Svar. Jeg kan ikke faa andet ud af den Tale, det ærede Medlem holdt, end at man fremdeles vil fortsætte med det mest intime Samarbejde med Socialdemokratiet her i Rigsdagen, og jeg havde et Indtryk af, at der bredte sig et Smil over mange af de ledende Socialdemokraters Ansigter, da de Udtalelser faldt fra det ærede Medlem. Det var, ligesom man havde en Følelse af: Haha, vi har dem endnu, det gaar udmærket, og nu kører vi altsaa ganske godt videre i Spænd med hinanden. Nu kan det ærede Medlem Hr. Sundbo

naturligvis boltre sig, saa meget han vil, og slaa om sig med, at Socialdemokraterne er kun sig selv og interesserer sig ikke for at komme i Samarbejde med noget andet Parti. Alligevel viser det sig efter de Taler, vi har hørt fra Partiordførernes Side, at der fremdeles er Beg mellem de to Partier.

Efter at vi nu i Teorien har drøftet de mange Spørgsmaal, kommer vi ret snart til Realiteterne. De forskellige Ministre har bebudet, at efterhaanden vil meget vigtige Lovforslag komme til Behandling i den danske Rigsdag, og jeg er aldeles sikker paa, at Ministeriets og Venstres Skæbne i det hele taget vil bero paa, om vi kan faa gode Resultater ud af det Lovgivningsarbejde, vi nu staar overfor. Det, det efter min Mening kommer an paa, er, at vi i saa stor Udstrækning som muligt faar en fast Plan lagt for hele vort Arbejde. Naar man nævner, hvad der skal gøres i Sønderjylland, de sociale Love, Jordlovene og Boligsagen, har vi alle en Følelse af, at det er mægtige Summer, der vil gaa til. Men vi maa naturligvis vide, hvor mange Penge disse Reformers vil koste, og hvor vi kan hente Pengene fra. Jeg ser saaledes paa hele Forholdet, ikke mindst saaledes som Landet ligger i Øjeblikket, at vil vi en rolig og god Udvikling af vort Samfund, maa vi fremdeles have Opmærksomheden henvendt paa de sociale Brist, som findes, og som vi ser for vore Øjne, og vi skulde nødig, som det er gaaet i andre Lande, komme til at sige et: For silde!, fordi man ikke i Tide har opdaget, hvad der nødvendigvis maatte gøres, for at Samfundet kunde gaa en rolig og god Udvikling i Møde. Jeg haaber, at det Ord aldrig maa lyde her. Jeg er sikker paa, at man indenfor Venstrepartiet paa Rigsdagen og i det samlede Ministerium har en ærlig Villie til at være med i det Arbejde og vil tage fat med Mod og Energi for at løse Tidens øjeblikkelige og særdeles vanskelige Spørgsmaal.

Hauge: Da mit Partis Ordfører ikke har kunnet være til Stede i Dag, har jeg maattet tage hans Plads i Talernes Række. Jeg skal paa mit Partis Vegne og paa egne Vegne gøre nogle Bemærkninger. Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg gøre faa Bemærkninger og forholdsvist korte Bemærkninger.

Jeg vil begynde med at sige et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister, der besvarede en Henvendelse fra mig om et Statsforetagende, der var sat i Gangovre paa Bornholm, i Arnager, hvor man har givet sig i Lag med at fremdrage Fos-